

अश्विनी स्त्री अश्वस्तदुत्तमाङ्गाकारोऽस्यस्य इति डीप् ।
सप्तविंशतिधाविभक्ताराशिक्रमस्य प्रथमे भागे । अस्या-
स्तथाकारत्वमज्ञेयाशब्दे उक्तम् । “अश्विनीमचमूलानां
गण्डा आद्यास्त्रिणाडिकाः” ज्यो० नक्षत्रपरत्वे न० ।
“पुष्याश्चिहस्ता लघुः” ज्यो० अश्याया आकारोऽस्यस्याः इति
डीप् । हयरूपधारिण्यां त्वष्टसुतायां रसवितुर्भा-
र्यायामरुणात्मजशब्दे २६६ पृ० विवृतिः ।

अश्विनीकुमार इ० द्वि० व० । हयैषेण त्वष्टसुतायां संज्ञायां
बड्वारुपायासुत्पादितयोः स्वर्दैवयोः तदुत्पत्तिकथा भा०
आ० प० ६६ अध्याये अश्विनीतनयपुत्रसुतादयोऽस्यत् ।
अरुणात्मजशब्दे २६६ पृ० विवरणम् ।

अश्वीय न० अश्वानां समूहः ऋ । १ हयसमूहे । अश्वस्य हितम्
अपूपा० ऋ । २ हयहिते । पक्षे यत् । अश्वोऽप्युक्तार्थे ।
अश्वीरस न० अश्वानामुर इव सख्यम् अचसमा० । सख्ये हये ।
अश्व दीप्तौ अक० शतौ, अश्वे च सक० भा० उभ० सेट् ।
अपति ते आपीत् आषिष्ट ।

अषडक्षीण त्रि० न सन्निषडक्षीणि श्रोत्रेन्द्रियाणि याहकाणि
यत्न ख । तृतीयजनकण्ठाशुते द्वाभ्यामेव कृते मन्त्रादौ ।
अषाढ(शाड्) इ० अषाढ(शाड्)या युक्ता पौर्णमासी अषाढी
(शाड्)या यत्न मासे अश्व वा ह्रस्वः । वैशाखादितसृतीये
चान्द्राषाढ(ड)मासे । आषाढी पौर्णिमा प्रयोजनमस्य प्रयो-
जनार्थे अण् । २ ब्रह्मचारिधार्ये दण्डे, तस्य हि अषाढ-
पौर्णमास्यां विहितकर्म्मप्रयोगित्वात् तथात्वम् पृ० ह्रस्वः ।
अषाढोऽप्युभयत् । स्वाद्यै कन् तलैव । सह क्त वेदे-
ओच्चाभावः शत्वञ्च न० त० । असोदे त्रि० “अषाढं
युत्सुष्टतन्नासु पप्रिम्” यजु० ३४, २० । “अषाढाय
सहमानाय वेधसे” ऋ० २, ३, १, २ ।

अषाढा(डा) स्त्री षाढिः साहनं सह-णिच्+क्तिन् ढत्वम् अर्थ
आद्यच् न० त० पृषो० वा शत्व डत्वञ्च । अश्विन्यर्वाधके
पूर्वार्धिके विंशे, उत्तरार्धिके एकविंशे च नक्षत्रे ।

अष्टकं न० अष्टौ अध्यायाः परिणामस्य अष्टन-कन् ।
१ पाणिनेरष्टाध्यायीसूत्रे, प्रत्येकमष्टाध्यायात्मके ऋग्वे-
दांशभेदे च ३ अष्टसंख्यापरिमिते त्रि० “पैगुन्यं साहसं
द्रोहरैर्ष्यां स्वयार्थद्रूपणम् । वाग्दण्डजञ्च पाहृष्यं क्रोध-
जोऽपि गणोऽष्टकः” मनुः । “संख्यायाः संज्ञासङ्ख्यत्वा
ध्ययनेषु” पा० उक्तेः ३ अष्टाष्टाध्ययनेऽपि । अष्टकं वि-
दन्ति अधीयते वा “सूत्राञ्च कोपधात्” पा० अध्येतवेदि-
हप्रत्ययस्य वाङ्मूले लुक् । अष्टकाः पाणिनेः ४ सूत्रा-

याध्यायिषु ब० व० । ५ अष्टसंख्यायाम् “ताराष्टकमिदं
पुण्यं भक्तिमानु यः पठेन्नरः” तन्त्रम् । गङ्गाष्टकं पठति
यः प्रयतः प्रभाते” वाल्मी० । [द्विकर्षत्वात्तथात्वम् ।
अष्टकर्णं पु० अष्टौ कर्णाश्चस्य । चतुर्मुखे ब्रह्मर्षि प्रतिमुखं
अष्टकर्मान् अष्टौ कर्माण्यस्य । “आदाने च विषर्गे च
तथा प्रौषनिषेधयोः । पञ्चमे चार्थवचने व्यवहारस्य
चेक्षणे । दण्डशुद्धोः सदा रक्तस्तेनाष्टमतिकोऽष्टः”
उशनसोक्ताष्टविधकर्म्मयुक्ते ऋपतौ “अष्टकर्मा दिवं याति
राजा शक्राभिपूजितः” उश० । अष्टमतिकोऽस्यत् “तदा-
दानं करादीनाम् । विषर्गो भत्यादिभ्यो धनदानम्
प्रौषोऽमात्यादीनां दृष्टादृष्टानुष्ठानेषु । निषेधो दृष्टा-
दृष्टविरुद्धक्रियासु । अर्थवचनं कार्यसन्देहेन राजा-
क्षयैव तत्र नियमनम् । व्यवहारेक्षणां प्रजानाम्
षादिविप्रतिपत्तौ । दण्डः पराजितानां शास्त्रोक्त
धनग्रहणम् । शुद्धिः पापे कर्माणि जाते तत्र प्राय-
श्चित्तसम्पादनमिति” कुल्लूकभट्टः । मेधातिथिस्तु । अ-
ष्टतारम्भः । कृतानुष्ठानम् । अनुष्ठितविशेषणम् ।
कर्म्मफलसंग्रहः । तथा सामदानभेददण्डाः । एत-
दष्टविधं कर्मेत्याह । अथवा “कषिः बणिक्पथः ।
उदकसेतुबन्धनम् । दुर्गकरणम् कृतस्य संस्कारः नि-
र्णयः । हस्तिबन्धनम् । खनिखननम् । सैन्यनिवेश-
नम् । दारुणवनच्छेदनञ्चैत्यप्याह” । तन्मूलन्तु अष्टवर्ग-
शब्दे वक्ष्यते ।

अष्टका स्त्री अश्वनि पितरोऽस्यां तिथौ अश-तकन् ।
“अष्टका पितृदेवत्ये” इत्यजादिपाठात् न इत्त्वम् ।
“अष्टका तु समाख्याता सप्तम्यादिदिनत्रयम्” इत्युक्त-
लक्षणे १ सप्तम्यादिदिनत्रये, २ दिनत्रयसाध्ये कर्मभेदे च तच्चा-
श्वलायन ऋ० दर्शितम् तदपि पौषमाघफाल्गुनानां कृष्ण
सप्तम्यादिषु कर्त्तव्यं तत्र प्रधानमष्टमी, सप्तम्यामारम्भः अष्टम्यां
इत्यं नवम्यामन्यद्वैते भेदः । “अमावास्या चतुर्दश्याः
पौर्णमास्यष्टकाश्च च” “अष्टकासु त्वहोरात्रत्वनानासु च
रात्रिषु” इति च मनुः तच्च न पितृमातृदेवत्वम् अन्यदेवत्व-
मपि यथाह “पितृदानाय मूले सुरष्टकास्तिष्ठन् एव च ।
कृष्णपक्षे वरिष्ठाहि पूर्वा चैन्द्री हि भाष्यते । प्राजापत्या
द्वितीया स्यात् तृतीया वैश्वदेविकी । आद्या पूर्वाः
सदा कार्या मांसैरन्या भवेत्तथा । शाकैः कार्या
तृतीया स्यादेष द्रव्यगतो विधिः वायु० पुरा० । मूले
प्रधानस्थाने अमावस्या हि आश्विन्य प्रधानं कालः तद्वदिति